Europeiska unionens
officiella tidning

SV
L-serien

2024/856

24.4.2024

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2024/856

av den 1 december 2023

om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU vad gäller tekniska tillsynsstandarder som specificerar tillsynsrelaterade chockscenarier, gemensamma modellantaganden och parametriska antaganden och vad som utgör en ”stor minskning”

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG ([1]), särskilt artikel 98.5a tredje stycket, och

av följande skäl:

(1) De tillsynsrelaterade chockscenarierna har specificerats av Baselkommittén för banktillsyn (BCBS) ([2]) och återspeglas i Europeiska bankmyndighetens riktlinjer för hantering av ränterisker i samband med verksamhet utanför handelslagret ([3]) som gäller sedan den 30 juni 2019. Det är lämpligt att de tillsynsrelaterade chockscenarier som fastställs i denna förordning bygger på den specifikationen och metoden.

(2) För beräkningen av nettoränteintäkter och det ekonomiska värdet på eget kapital är det nödvändigt att specificera gemensamma modellantaganden och parametriska antaganden som instituten bör använda. För att beräkna nettoränteintäkter bör ett antagande om konstant balansräkning över en ettårsperiod användas, och för att beräkna det ekonomiska värdet på eget kapital bör ett antagande om avvecklingsbalansräkning användas, där positioner som förfaller inte ersätts. Dessa antaganden ger en god balans mellan exakthet i beräkningarna, tillförlitlighet i skattningarna och operativ komplexitet.

(3) För att uppnå rätt balans mellan att säkerställa jämförbara resultat och att ge nödvändig flexibilitet på grund av den långsiktiga tidshorisonten samt den inneboende operativa komplexiteten, bör handelsmarginaler och spreadkomponenter inkluderas i beräkningen av nettoränteintäkter, men för beräkningen av det ekonomiska värdet på eget kapital bör instituten följa sin interna hanterings- och mätmetod för ränterisk utanför handelslagret.

(4) Enligt Baselkommitténs standarder bör alla extremvärdestester som föreskrivs utöver testet av det ekonomiska värdet på eget kapital använda ett tröskelvärde för att identifiera avvikande banker, vilket är minst lika strikt som det som tillämpas vid testet av det ekonomiska värdet på eget kapital (15 % av primärkapitalet). Detta tröskelvärde bör i själva verket återspegla de befintliga förhållandena på ett tillsynsmässigt sunt och proportionerligt sätt och därigenom bidra till rättssäkerhet och harmonisering i hela unionen, även med beaktande av det faktum att överskridande av tröskelvärdena för extremvärdestester av det ekonomiska värdet på eget kapital och nettoränteintäkter inte nödvändigtvis kommer att kräva att instituten omkalibrerar sina interna arrangemang, processer eller mekanismer och motsvarande modeller och metoder, eller innebära automatiskt utövande av tillsynsbefogenheter, om institutets hantering av den ränterisk som uppstår till följd av verksamhet utanför handelslagret är lämplig och står i proportion till affärsmodellen, och institutet inte är alltför exponerat för en sådan risk.

([1]) EUT L 176, 27.6.2013, s. 338.
([2]) *SRP – Supervisory review process – SRP31 – Interest rate risk in the banking book* (länk).
([3]) EBA/GL/2018/02 av den 18 juli 2018 (länk).

(5) För att säkerställa harmoniserade metoder för det tillsynsrelaterade extremvärdestestet av vad som utgör en stor minskning av nettoränteintäkterna till följd av en plötslig och oväntad förändring av räntenivåerna bör det införas ett referenströskelvärde som är minst lika strikt som tröskelvärdet för det tillsynsrelaterade extremvärdestestet av det ekonomiska värdet på eget kapital, samt en specificering av beräkningen av nettoränteintäkterna.

(6) Denna förordning grundar sig på det förslag till tekniska tillsynsstandarder som Europeiska bankmyndigheten har lagt fram för kommissionen.

(7) Europeiska bankmyndigheten har genomfört ett öppet offentligt samråd om det förslag till tekniska tillsynsstandarder som denna förordning bygger på, analyserat potentiella kostnader och fördelar samt begärt råd från den bankintressentgrupp som inrättats i enlighet med artikel 37 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ([4]).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Tillsynsrelaterade chockscenarier

1. De sex tillsynsrelaterade chockscenarier som avses i artikel 98.5 andra stycket a i direktiv 2013/36/EU ska vara följande:

a) Parallellchock upp, som innebär en parallellförskjutning uppåt av avkastningskurvan med samma positiva räntechock för alla löptider.

b) Parallellchock ned, som innebär en parallellförskjutning nedåt av avkastningskurvan med samma negativa räntechock för alla löptider.

c) Brantningschock, där avkastningskurvan blir brantare, med negativa räntechocker för kortare löptider och positiva räntechocker för längre löptider.

d) Flackningschock, där avkastningskurvan blir flackare, med positiva räntechocker för kortare löptider och negativa räntechocker för längre löptider.

e) Korträntechock upp, med större positiva räntechocker för kortare löptider så att de konvergerar med baslinjen för längre löptider.

f) Korträntechock ned, med större negativa räntechocker för kortare löptider så att de konvergerar med baslinjen för längre löptider.

2. De två tillsynsrelaterade chockscenarier som avses i artikel 98.5 andra stycket b i direktiv 2013/36/EU ska vara följande:

a) Parallellchock upp, som innebär en parallellförskjutning uppåt av avkastningskurvan med samma positiva räntechocker för alla löptider.

b) Parallellchock ned, som innebär en parallellförskjutning nedåt av avkastningskurvan med samma negativa räntechocker för alla löptider.

3. Instituten ska fastställa de tillsynsrelaterade chockscenarier som avses i punkterna 1 och 2 på grundval av de valutaspecifika räntechocker som anges i del A i bilagan eller, för de valutor som inte anges där, på grundval av räntechocker som kalibrerats i enlighet med del B i bilagan.

Instituten ska kalibrera räntechocker i enlighet med del B i bilagan minst vart femte år.

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

4. De tillsynsrelaterade chockscenarier som avses i punkterna 1 och 2 ska tillämpas på institutens exponering för ränterisk som härrör från verksamhet utanför handelslagret som denomineras separat i varje valuta i vilken institutet har relevanta positioner, det vill säga om det redovisade värdet av finansiella tillgångar eller skulder denominerade i en valuta uppgår till något av följande:

a) 5 % eller mer av de totala finansiella tillgångarna eller skulderna utanför handelslagret.

b) Mindre än 5 % av de totala finansiella tillgångarna eller skulderna utanför handelslagret om summan av de finansiella tillgångar eller skulder som ingår i beräkningen är lägre än 90 % av de totala finansiella tillgångarna utanför handelslagret, exklusive materiella tillgångar eller skulder.

Artikel 2

Specificering av tillsynsrelaterade chockscenarier

För varje valuta *c* med den angivna storleken på de parallella, korta och långa chockerna för den ”riskfria” räntan ska följande parametriseringar av de sex räntechockscenarierna tillämpas:

1. *Parallellchock för valuta* c: En konstant parallellchock uppåt eller nedåt inom alla löptidskategorier:

$$\Delta R_{parallel,c}(t_k) = \pm \overline{R}_{parallel,c}$$

2. *Korträntechock för valuta* c:

$$\Delta R_{kort,c}(t_k) = \pm \overline{R}_{kort,c} \bullet e^{\frac{-tk}{4}},$$

Där t_k är mittpunkten (tidsmässigt) på den k^{th} kategorin.

3. *Långräntechock för valuta* c:

$$\Delta R_{lång,c}(t_k) = \pm \overline{R}_{lång,c} \bullet \left(1 - e^{\frac{-tk}{4}}\right)$$

4. *Rotationschocker för valuta* c:

$$\Delta R_{brantning,c}(t_k) = -0,65 \bullet |\Delta R_{kort,c}(t_k)| + 0,9 \bullet |\Delta R_{lång,c}(t_k)|;$$

$$\Delta R_{flackning,c}(t_k) = +0,8 \bullet |\Delta R_{kort,c}(t_k)| - 0,6 \bullet |\Delta R_{lång,c}(t_k)|.$$

Artikel 3

Förändringar i institutets ekonomiska värde på eget kapital

1. Instituten ska i sina beräkningar av det ekonomiska värdet på eget kapital återspegla de gemensamma modellantaganden och parametriska antaganden som anges i punkterna 2–10.

2. Instituten ska ta med följande i sina beräkningar av det ekonomiska värdet på eget kapital:

a) Alla positioner utanför handelslagret i räntekänsliga instrument,

b) Mindre verksamhet i handelslagret i den mening som avses i artikel 94.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ([5]), såvida inte dess ränterisk fångas upp i ett annat riskmått.

c) Automatiska och beteendemässiga optioner.

d) Pensionsförpliktelser och tillgångar från pensionsplaner, såvida inte deras ränterisk fångas upp av ett annat riskmått.

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

e) Kassaflöden från räntekänsliga instrument, vilket ska omfatta all återbetalning av kapitalbelopp, all prisjustering av kapitalbelopp och alla därtill kopplade räntebetalningar.

f) Instrumentspecifika räntetak och räntegolv.

Vid tillämpning av led c ska instituten justera de viktigaste beteendemässiga modelleringsantagandena för räntekänsliga instrument till egenskaperna hos olika räntescenarier med beaktande av de proportionalitets- och väsentlighetströsklar som anges i artikel 8.10, artikel 9.2, artikel 10.4, artikel 12.2 och artikel 23.1 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2024/857 ([6]).

3. Alla instrument i kärnprimärkapital och annat evigt baskapital utan uppsägningsdatum ska uteslutas från beräkningen.

4. Institut med en andel av exponeringar som har förfallit på 2 % eller högre ska inkludera exponeringar som har förfallit som räntekänsliga instrument vars modellering bör avspegla förväntade kassaflöden och deras timing. Exponeringar som har förfallit ska inkluderas efter avsättningar. För detta ändamål ska exponeringar som har förfallit fastställas genom räntebärande värdepapper, lån och förskott som klassificeras som nödlidande i enlighet med artikel 47a.3 i förordning (EU) nr 575/2013, medan andelen exponeringar som har förfallit ska beräknas som summan av exponeringar som har förfallit dividerat med det totala bruttobeloppet för räntebärande värdepapper, lån och förskott beräknat på institutets nivå.

5. Behandlingen av handelsmarginaler och andra spreadkomponenter i räntebetalningar i fråga om huruvida de ska uteslutas från eller inkluderas i kassaflödena bör överensstämma med institutens interna hanterings- och mätmetod för ränterisk utanför handelslagret. Om handelsmarginaler och andra spreadkomponenter utesluts ska instituten

a) använda en transparent metod för att identifiera den riskfria räntan vid inrättandet av varje instrument,

b) använda en metod som tillämpas på ett enhetligt sätt på alla affärsenheter,

c) se till att handelsmarginaler och andra spreadkomponenter utesluts från kassaflödena på ett sätt som är i linje med hur institutet hanterar och risksäkrar ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret,

d) anmäla uteslutningen till den behöriga myndigheten.

6. Förändringen i det ekonomiska värdet på eget kapital ska beräknas med antagande om avvecklingsbalansräkning, där de befintliga positionerna förfaller och inte ersätts.

7. Ett löptidsberoende räntegolv efter chock ska tillämpas för varje valuta, som börjar med -150 baspunkter för omedelbara förfallodagar. Detta golv ska höjas med 3 baspunkter per år och slutligen uppnå 0 % för löptider på 50 år och längre. Om de observerade räntorna är lägre än räntegolvet efter chock ska instituten tillämpa den lägre observerade räntan.

8. När instituten beräknar den aggregerade förändringen för varje räntechockscenario ska de lägga ihop alla negativa och positiva förändringar som sker i varje valuta. Andra valutor än rapporteringsvalutan ska räknas om till rapporteringsvalutan enligt Europeiska centralbankens avistakurs på referensdagen. Positiva förändringar ska viktas med en faktor på 50 % eller en faktor på 80 % när det gäller valutorna i växelkursmekanismen ERM II med ett formellt överenskommet fluktuationsband som är smalare än standardbandet på ± 15 %. Viktade vinster ska redovisas upp till det högsta av a) det absoluta värdet av negativa förändringar i euro eller ERM II-valutor och b) resultatet av att tillämpa en faktor på 50 % på de positiva förändringarna i ERM II-valutor respektive euro.

9. För diskontering ska en lämplig allmän ”riskfri” avkastningskurva per valuta användas. Den kurvan ska inte omfatta instrumentspecifika, sektorspecifika eller enhetspecifika spreadar för kreditrisk eller likviditet.

([6]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2024/857 av den 1 december 2023 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU vad gäller tekniska tillsynsstandarder som specificerar en schablonmetod och en förenklad schablonmetod för att utvärdera risker till följd av potentiella ränteförändringar som påverkar både det ekonomiska värdet på eget kapital och nettoräntеintäkter från institutets verksamhet utanför handelslagret (EUT L, 2024/857, 24.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/857/oj).

10. Vid bedömningen av risken för räntekänsliga produkter som är kopplade till inflation eller andra marknadsfaktorer ska försiktiga antaganden användas. Dessa antaganden ska baseras på det aktuella/senast observerade värdet, på prognoser från ansedda ekonomiska forskningsinstitut eller på annan allmänt vedertagen marknadspraxis och ska i princip vara scenario-oberoende.

Artikel 4

Förändringar i institutets nettoränteintäkter

1. Instituten ska i sina beräkningar av nettoränteintäkter återspegla de gemensamma modellantaganden och parametriska antaganden som anges i artikel 3.2, 3.3, 3.4 och 3.7–3.10. Dessutom ska instituten i sina beräkningar av nettoränteintäkter återspegla de gemensamma modellantaganden och parametriska antaganden som anges i punkterna 2–4 i denna artikel.

2. Instituten ska i sina beräkningar beakta ränteintäkter och räntekostnader under en ettårsperiod oavsett löptid och redovisningsbehandling av relevanta räntekänsliga instrument utanför handelslagret.

3. Instituten ska i sina beräkningar inkludera handelsmarginaler och andra spreadkomponenter.

4. Instituten ska beräkna förändringen i nettoränteintäkterna under antagande om en konstant balansräkning, där den totala storleken och sammansättningen, inklusive poster i och utanför balansräkningen, upprätthålls genom ersättning av instrument med förfallna eller prisjusterade kassaflöden med nya instrument som har jämförbara egenskaper med avseende på valuta, belopp och prisjusteringsperiod för de instrument som genererar de prisjusterade kassaflödena. De nya instrumentens marginaler ska baseras på marginalerna för nyligen köpta eller sålda produkter med liknande egenskaper. När det gäller instrument med observerbara marknadspriser ska aktuella marknadsspreadar användas och inte historiska marknadsspreadar.

Artikel 5

Stor minskning

1. En stor minskning vid tillämpning av artikel 98.5 andra stycket b i direktiv 2013/36/EU ska vara en minskning av ett instituts ettåriga nettoränteintäkter med mer än 5 % av dess primärkapital till följd av en plötslig och oväntad ändring av räntesatserna enligt något av de två tillsynsrelaterade chockscenarier som anges i artikel 1.2.

2. En stor minskning enligt punkt 1 ska beräknas på grundval av följande formel:

$$\frac{NRI_{chock} - NRI_{baslinje}}{Primärkapital} < -5\%$$

Artikel 6

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 december 2023.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA

Del A: Räntechocker $\overline{R}_{\text{chocktyp, c}}$

	ARS	AUD	BGN	BRL	CAD	CHF	CNY	CZK	DKK	EUR	GBP
Parallell	400	300	250	400	200	100	250	200	200	200	250
Kort	500	450	350	500	300	150	300	250	250	250	300
Lång	300	200	150	300	150	100	150	100	150	100	150

	HKD	HUF	IDR	INR	JPY	KRW	MXN	PLN	RON	RUB	SAR
Parallell	200	300	400	400	100	300	400	250	350	400	200
Kort	250	450	500	500	100	400	500	350	500	500	300
Lång	100	200	350	300	100	200	300	150	250	300	150

	SEK	SGD	TRY	USD	ZAR
Parallell	200	150	400	200	400
Kort	300	200	500	300	500
Lång	150	100	300	150	300

ARS	Argentinsk peso	INR	Indisk rupie
AUD	Australisk dollar	JPY	Japansk yen
BGN	Bulgarisk lev	KRW	Sydkoreansk won
BRL	Brasiliansk real	MXN	Mexikansk peso
CAD	Kanadensisk dollar	PLN	Polsk zloty
CHF	Schweizisk franc	RON	Rumänsk leu
CNY	Kinesisk yuan	RUB	Rysk rubel
CZK	Tjeckisk koruna	SAR	Saudisk riyal
DKK	Dansk krona	SEK	Svensk krona
EUR	Euro	SGD	Singaporedollar
GBP	Brittiskt pund	TRY	Turkisk lira
HKD	Hongkongdollar	USD	US-dollar
HUF	Ungersk forint	ZAR	Sydafrikansk rand
IDR	Indonesien rupiah		

Del B: Kalibrering av räntechocker för valutor som inte ingår i del A

1. Instituten ska först beräkna den dagliga genomsnittliga räntan genom att samla in en 16-årig tidsserie med dagliga ”riskfria” räntor, utan instrumentspecifika eller enhetsspecifika spreadar för kreditrisk eller likviditet, för varje valuta för löptiderna 3M, 6M, 1Å, 2Å, 5Å, 7Å, 10Å, 15Å och 20Å och sedan beräkna den aritmetiska genomsnittliga räntan för varje valuta *c* för alla observationer i tidsserierna och för alla löptider. Resultatet ska vara ett enskilt mått per valuta.

2. Om den genomsnittliga räntesats som beräknats i enlighet med punkt 1 för de första sju åren överstiger 700 baspunkter ska data från de senaste 10 åren användas, beroende på tillgången till uppgifter. Om den genomsnittliga räntesats som beräknats i enlighet med punkt 1 för de första sju åren är lika med eller mindre än 700 baspunkter ska data från hela den 16-åriga tidsserien användas.

3. Den parallella, korta och långa räntechocken per valuta ska härledas genom att tillämpa den relevanta globala chockparametern i tabell 1 på den genomsnittliga ränta som beräknats i enlighet med punkterna 1 och 2.

Tabell 1

Baslinje för globala räntechockparametrar

Parallell	$\overline{\alpha}_{parallell}$	60 %
Kort	$\overline{\alpha}_{kort}$	85 %
Lång	$\overline{\alpha}_{lång}$	40 %

4. Instituten ska tillämpa ett golv på 100 baspunkter samt variabla tak på 500 baspunkter för kortsiktig chock, 400 baspunkter för parallell chock respektive 300 baspunkter för långsiktig chock.

5. Räntechockerna per valuta ska sedan avrundas till närmaste 50 baspunkter.